

Til lovforslag nr. L 137. Tillægsbetænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 25. maj 1981

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Begrænsning af fradragsretten for visse løbende ydelser)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd. Nogle af ministerens besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Ministeren for skatter og afgifter har under samrådet redegjort for problemstillingen omkring yderens nedsættelse af allerede løbende ydelser som følge af de ændrede skateregler.

Ministeren har herom oplyst følgende:

En begrænsning af fradragsretten vil medføre, at de forudsætninger, under hvilke allerede indgåede forpligtelser er påtaget, ændres. I aftalen kan der være taget udtrykkeligt forbehold om, at fuld fradragsret er en betingelse for yderens forpligtelse. Hvor aftalen ikke indeholder noget udtrykkeligt forbehold, beror det på dansk rets almindelige regler om bristende forudsætninger, om yderen ensidigt kan nedsætte ydelsen indtil det fradragsberettigede beløb.

Hvis yderen ensidigt nedsætter beløbet eller ikke fuldt ud opfylder sin forpligtelse, tager ligningsmyndighederne det i almindelighed som udtryk for, at der i realiteten ikke eksisterer nogen aftale. I så fald nægtes ikke alene fradrag for ydelser, der udredes i senere år, men kontrakten anses i det hele for ugyldig med den virkning, at fradrag heller ikke godkendes for allerede erlagte ydelser.

Derimod anerkender ligningsmyndighederne i almindelighed en aftale mellem parterne om med fremtidig virkning at nedsætte en allerede løbende ydelse.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiet, venstres, det konservative folkepartis, fremskridtspartiets og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres medlem af udvalget) henviser i det hele til mindretallets bemærkninger i udvalgets betænkning af 12. maj 1981.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) mener ikke, at ministeren i sin forudgående redegørelse er kommet korrekt til bunds i problemerne. Blandt andet er det helt utilfredsstillende, at ministeren udtaler, at hvis han bliver underkendt, må han senere skaffe sig en hjemmel. Der vil blive et vildt roderi i et utal af konkrete sager, og hvis man tænker sig, at 10.000 kr.s grænsen senere ændres, opstår næsten uløselige problemer. Om selve lovforslaget henviser mindretallet til sine udtalelser i betænkningen af 12. maj 1981.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

Mindretallet havde gerne set, at begrænsningen af fradraget for forsørgelseskontrakten – da den nu ikke kan undgås – i det mindste var sket over en årrække, således som det er foreslået for ejendomsskatternes vedkommende.

Da det imidlertid under udvalgsarbejdet har vist sig, at et flertal bestående af i hvert fald socialdemokratiet og fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig en overgangsordning,